

خطبه اول نماز عبادی سیاسی جمعه شهرستان میاندورود

به امامت حضرت حجت الاسلام والمسلمین غفاری

بسم الله الرحمن الرحيم

ای مؤمنان! امشب و این ایام، از درخشان ترین فرصت های بندگی و بازگشت به سوی پروردگار است؛ شب های قدر، شب نزول رحمت و گشایش باب توبه. درسی که تاریخ به ما داده، چراغی است برای فهم مسیر درست بازگشت به سوی خدا.

در مسجد النبی، ستونی با نام «ابولبابه» وجود دارد؛ ستونی که داستانی عبرت آموز را در دل خود نهفته دارد. ابولبابه، از صحابه ی پیامبر اکرم (ص)، هنگامی که برای گفت و گو با یهود بنی قریظه فرستاده شد، در لغزش و سوسه های نفس، راز قبيله خود را فاش کرد و ناخواسته به خیانت گرفتار آمد. اما وجدان بیدارش او را به گریه و پشیمانی فراخواند. از شرم حضور پیامبر (ص)، خود را با طناب به ستونی در مسجد بست و عهد کرد تا خداوند توبه اش را نپذیرد، از جای خود تکان نخورد. روزها به نماز و روزه گذشت و شب ها به ناله و زاری. پیامبر (ص) فرمودند: «اگر نزد من آمدن بود و طلب آمرزش می کرد، برایش از خدا طلب مغفرت می نمودم، اما اکنون که مستقیم به درگاه او رفته است، منتظر فرمان الهی خواهیم بود.» تا آنکه پس از مدتی، وحی فرود آمد و خداوند توبه اش را پذیرفت. پیامبر (ص) خود به ملاقاتش آمدند و طناب توبه را از گردنش گشودند. ابولبابه از شکر و عشق، تمام اموالش را در راه خدا اثار کرد و پیامبر (ص) تنها به یک سوم آن اجازه دادند. این حماسه، آموزه ای روشن برای ماست که در مسیر توبه، راه میان بر آن است که بادل خاضع به در خانه پیامبر و اهل بیتش برویم و از آنان بخواهیم تا بر ایمان دست طلب مغفرت به سوی خدا بر آورند؛ همان گونه که قرآن کریم می فرماید:

«وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا» (نساء: ۶۴)

در این مسیر، امامان ما نیز راه را نشان داده اند. امام باقر (ع) نقل می کند که مردی در زمان پیامبر (ص)، پس از گناهی، از ترس عتاب الهی خود را پنهان کرد، تا آنکه با امام حسن و امام حسین (ع) که کودک بودند، روبه رو شد و ایشان را

بردوش گرفت و نزد پیامبر آورد و گفت: «به خدا و حسنین (ع) پناه برده‌ام.» پیامبر خندیدند و فرمودند: «تورا آزاد نمودم؛ شفاعت فرزندانم را پذیرفتم.» سپس همان آیه نازل شد که نشان می‌دهد بهترین راه بازگشت، طلب مغفرت از سوی رسول خداست.

ای مردم مؤمن! تاریخ همیشه تکرار می‌شود. جبهه‌ی حق و باطل در هر عصر در برابر هم صف آرایی می‌کنند؛ همان سنت‌های الهی که خداوند در اقوام عاد و ثمود، و بنی اسرائیل بیان فرمود؛ سنت‌هایی چون نابودی ظلم، پیروزی حق، و هلاکت ستمگران. در نامه‌ی ۶۹ نهج البلاغه، امیر المؤمنین (ع) نیز فرمودند که فتنه‌های گذشته‌گان، در دوران آیندگان تکرار خواهد شد. پس، آگاهی از تاریخ، راهی است برای شناخت مسیر صحیح در زمان حاضر.

همان گونه که رهبر معظم انقلاب اسلامی، شهید امام خامنه‌ای، فرمودند:

«یکی از خطاهای محاسباتی انسان آن است که تنها در چارچوب عوامل مادی محدود بماند و سنت‌های الهی را نادیده گیرد. خداوند فرموده است:

«إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ» (محمد/۷)؛

اگر در راه خدا حرکت کنید، خدا نصرتان می‌دهد؛ این سنت الهی است، تغییر ناپذیر.»

پس ای مؤمنان! در شب‌های قدر، به پدر حقیقی خود، امام زمان (عج)، پناه برید. پیامبر (ص) فرمودند: «أَنَا وَ عَلِيٌّ أَبَوَا هَذِهِ الْأُمَّةِ» و امام رضا (ع) فرمودند: «الإمامُ الْأَنْبِيُّ الرَّفِيقُ وَالْوَالِدُ الشَّفِيقُ.» امام عصر (عج)، آن پدری است که از پدر نسبی، برای ما مهربان تر است؛ آبروی فرزندان، آبروی پدر است. اگر مؤمن عملی ناشایست انجام دهد، امام از او شرمگین می‌شود، چنان که فرمود:

«إِيَّاكُمْ أَنْ تَعْمَلُوا عَمَلًا يَغْيِرُ وَثَابَهُ، فَإِنَّ وَلَدَ الشَّوْءِ يَغْيِرُ وَالِدُهُ بِعَمَلِهِ» (الكافی، ج ۲، ص ۲۱۹)

بنابراین در این شب‌ها، بهترین عمل توبه، آن است که از امام زمان (عج) بخواهیم تا برایمان طلب بخشش کند؛ همان گونه که قرآن می‌آموزد:

«يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ» (یوسف: ۹۷)

و:

«يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا» (یوسف: ۸۸)

که در زیارت جامعه کبیره نیز می خوانیم:

«يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنِّي بَيْنَ اللَّهِ وَذُنُوبِيَ لَا يَأْتِي عَلَيَّ إِلَّا رِضَاكَ».

اگر در این شب‌ها خود را فراموش کنیم و تنها برای فرج امام زمان (عج) دعا کنیم، در حقیقت برای خودمان دعا کرده‌ایم، زیرا همه گرفتاری‌های ما، با ظهور آن حضرت برطرف خواهد شد. پس از صمیم دل بخوانیم:

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِينَا وَغَيْبَةَ إِمَامِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا...»

و در پایان عرض کنیم:

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْتِنَا عَلَى ذَلِكَ بَفَتْحِ مِنْكَ تَجَلُّلِهِ، وَبِضُرِّ تَكْشِيفِهِ، وَنَصْرِ تَعِزِّهِ، وَسُلْطَانِ حَقِّ تَظْهِرِهِ، وَرَحْمَةِ مِنْكَ تَجَلُّلُنَا، وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تُلِيسُنَا، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خطبه دوم نماز عبادی سیاسی جمعه شهرستان میاندورود

به امامت حضرت حجت الاسلام والمسلمین غفاری

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین، ناصر المستضعفین، وقاصم الجبارین، والصلوة والسلام علی سیدنا محمد و آله الطاهیرین ویاوران
دین خدا تا قیام قیامت.

ای مؤمنان! ملت بزرگ ایران بار دیگر در آزمونی بزرگ الهی قرار گرفته است؛ آزمونی که صبر، بصیرت، ایمان و اراده‌ی این امت را می‌سنجد. امروز، جهان شاهد نبردی است که از سطح جغرافیا فراتر رفته و در عمق هویت و باورها ریشه دارد. این جنگ، تنها جنگ سلاح و فناوری نیست؛ نبرد اراده‌هاست. رویای دولت متخاصم ایالات متحده مبنی بر تسلیم کردن جمهوری اسلامی ایران، رؤیایی است محال و شکست خورده، زیرا این ملت در مکتب عاشورا و کربلا پرورش یافته و اراده‌اش از ایمان سرچشمه گرفته است.

دشمن، با طراحی‌هایی چون حمله به کلانتری‌ها، پایگاه‌های بسیج و مراکز انتظامی، خیالی می‌کرد می‌تواند راه نفوذ تروریست‌ها را هموار کند و امنیت ملی ما را هدف بگیرد، اما به یاری خدا، همه‌ی این توطئه‌ها نقش بر آب شد. پادگان‌هایی را زدند که خالی بود؛ نیروهای مؤمن و بسیجیان مادر خیابان‌ها و مرزها در آمادگی کاملند. ملت ایران نه تنها هراسی ندارد، بلکه هر تهدید دشمن را به فرصتی برای اقتدار بدل می‌کند.

ما بر پایه‌ی راهبرد سه‌گانه‌ی عزت، حکمت و مصلحت عمل کرده‌ایم. تا آخرین لحظه کوشیدیم این بازی خطرناک در منطقه آغاز نشود؛ مذاکره کردیم، حسن نیت نشان دادیم، اما با موجوداتی مواجه شدیم که زبان منطق را نمی‌فهمند و جز زور نمی‌شناسند. آنان به ما زخم زدند، و ما به حکم الهی و قانون عدالت، زخمشان را پاسخ خواهیم گفت. به دل‌ماداغ نهادند، بردلشان داغ خواهیم نهاد. به ایران طمع کردند، این طمع را با قدرت و ایمان ناامید خواهیم کرد. این مأموریت نه تنها وظیفه‌ی نظامی‌ها و سیاستمداران، بلکه رسالت ملی و ایمانی همه‌ی ماست.

در همین راه و در همین روزهای پرتلّهاب، سه شهید عزیز شهرستان میاندورود؛ شهید محمدزاده، شهید حیدرزاده و شهید اسدی (رحمة الله علیهم) چون ستارگانی درخشان در آسمان ایمان و وفاداری درخشیدند. آنان با خون خویش، امنیت این آب و خاک را امضا کردند و پیام همیشه زنده‌ی «ایمان در عمل» را به ما رساندند. یاد و راهشان پاینده باد.

ای مؤمنان! اگر بخواهیم این راه را تا انتها ادامه دهیم، باید باورمان را تصحیح کنیم. همه‌ی پیروزی‌های ما - از دفاع مقدس تا امروز - بر محور باور به فرماندهی امام زمان (عج) استوار بوده است. امیر المؤمنین (ع) در نامه‌ی معروف به مالک اشتر، پس از بیان پنجاه فرمان مدیریتی و اخلاقی، در پایان می‌فرماید:

«مالک! برای خود و توان خدایک آرزو دارم، و آن شهادت است.»

این روحیه‌ی جهاد طلبی و آرزوی فدا شدن در راه حق، روح جاوید همه‌ی مجاهدان اسلام است؛ همان آرزویی که رهبر معظم انقلاب اسلامی - شهید امام خامنه‌ای حفظه الله - در مسیر تحقق حکومت الهی به آن اشاره فرمودند، ادامه‌ی همان دعای امیر المؤمنین در لیلۃ الهزیر؛ شب نبرد ایمان و یقین.

ای مردم خداجوی! این جنگ، در حقیقت نزاع تمدنی میان جالوتِ تکنولوژیک و داوودِ استراتژیک است. امپراتوری غرور و تکنولوژی در برابر ایمان و معرفت، همان گونه که تاریخ نشان داده: نمرود را پشه‌ای زمین زد، جالوت را سنگی کوچک از پا انداخت، موسی را چوبی در نیل نجات داد، و رسول خدا (ص) را تار عنکبوتی در غار حفظ کرد. مردان الهی سلاحی از جنس ایمان دارند، و تأییدشان از سرچشمه‌ی ربوبی است. این خانه‌ی شیعه، خانه‌ی اهل بیت (ع) است؛ ربّی دارد که ابابیل را بر فیل مسلط می‌سازد. سنت خداست؛ و طبق وعده‌ی الهی، پیروز این نبرد تمدنی، ملت مؤمن ایران خواهد بود.

«إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ» (محمد/۷)

اگر باور داشته باشیم که فرماندهی این جبهه، امام عصر (عج) است، هیچ گاه احساس بی‌کسی نمی‌کنیم. وقتی فرمانده میدانی مابه شهادت برسد، فرمانده اصلی در کار است؛ او، ناظر، هدایت‌گر و حاضر است. امام زمان (عج) غائب نیست،

بلکه حاضر است و در مسیر نصرت الهی، اراده‌ی خود را در جامعه متجلی می‌سازد. هرگاه یارانش آماده شوند و جامعه به بلوغ ولایت‌مداری برسد، دستان او را در صحنه‌ی عمل خواهیم دید.

ای مردم مؤمن و مقاوم! باور به فرماندهی امام زمان (عج)، همان نیروی معنوی است که ما را شکست‌ناپذیر کرده است. این باور، ستون استواری است که باید در خانه‌هایمان، در تربیت فرزندانمان، در محافل فرهنگی و در سنگرهای دفاعی‌مان زنده بماند. هر کس با قلبی مومن بگوید: “قائدا المهدی (عج)”، در حقیقت بالشکر نوری امام زمان همراه شده است.

بیاییم این باور را به شعور ملی تبدیل کنیم. بگوییم و بدانیم که پیروزی، از ایمان می‌جوشد؛ امنیت، از توکل بر خدا و ولایت سرچشمه می‌گیرد؛ و آینه، از هزاران دل عاشق که چشم به ظهور دارند شکل خواهد گرفت.

پس در پایان، به روح بلند شهیدانمان درودی فرستیم، به فرمانده حقیقی این کارزار، حضرت ولی عصر (عج)، عرض ارادت می‌کنیم، و با تمام وجود از خدای خواهیم:

اللَّهُمَّ اعِنَا عَلَى نُصْرَةِ وَلِيِّكَ، وَارْزُقْنَا شَهَادَةً فِي سَبِيلِ دِينِكَ، وَأَرِنَا يَدَ وَلِيِّكَ فِي تَحْقِيقِ الْعَدْلِ وَقَطْعِ يَدِ الظَّالِمِينَ.

و نداسری دهیم از صمیم دل:

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوَلِيِّكَ الْفَرَجَ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَصَاِرِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ.